

ZSILLE GÁBOR

Csatlakozás*Ács Józsefnek*

*Nyúlszőr kalapunk alól figyeljük,
 hogyan vonulnak a farkasréti
 aszfaltúton zümmögve guruló
 halottaskocsi után. Arcukon
 könnyekké olvad az újévi fagy,
 egymásba karolva felidézük
 a magányt, összetartozás lappang
 az elmúlásban. Figyeljük, körben
 hogyan veszítik értelmüket a
 fák, az út, a külvilág. Az eggyel
 korábbi temetésen voltunk, egy
 alig ismert nőt búcsúztatni, már
 távozhathánk, de valahogy jó itt.
 Kedvünk támad csatlakozni, újra
 meghallgatni a kántort, megállni
 egy friss hantnál, talán megismételem
 a sírbeszédem. Végső soron oly
 mindegy, melyik gyásznéphez tartozunk.*

A nagy öreg

*Harminckilenc esztendőös vagyok
 az utcán úgy hívnak: fiatalember
 de valahol már megfogant a gyermek
 aki majd öregkorom bajnoka lesz*

*Londonban vagy Norrköping-külsőn
 e percben sír fel az acélos kisdéd
 a leendő világranglista első
 a háromszoros wimbledoni győztes*

*Harminc év múlva majd ő lesz a király
 éjjelente az ő meccseit nézem
 micsoda ászok és átemelések
 hol lesz már akkor Nadal és Federer*

*S majd fátyolos hangon rákezdem:
 „Én még láttam játszani a nagy Borgot,
 meg aztán nyolcvannégyben Jimmy Connors...”
 S már-már elhiszem, hogy tényleg emlékszem.*

Fél temető

*Gyermekkorom szereplői
 ma már fél temetőt megtöltenének,
 egy sápadt falusi domboldalt
 a kukoricaföld mellett. Milyen fátyolosak,
 milyen hangtalanok lettek az emlékek.
 Az a zenés-táncos este a szocreál étteremben.
 Milyen tompa az aranyhíd nyolcvanhárom
 augusztusából Szántód felé a vízen.
 A mellékutca végén egy idős házaspár
 fánkot és palacsintát árult, a trafikos
 bácsinál indiános matricát vettem,
 Fogarasiék sírkövét körbenőtte a tuja.
 Az élők székeit lassan elfoglalják a holtak,
 az öregek helyébe nem ifjak, de újabb
 öregek lépnek.*